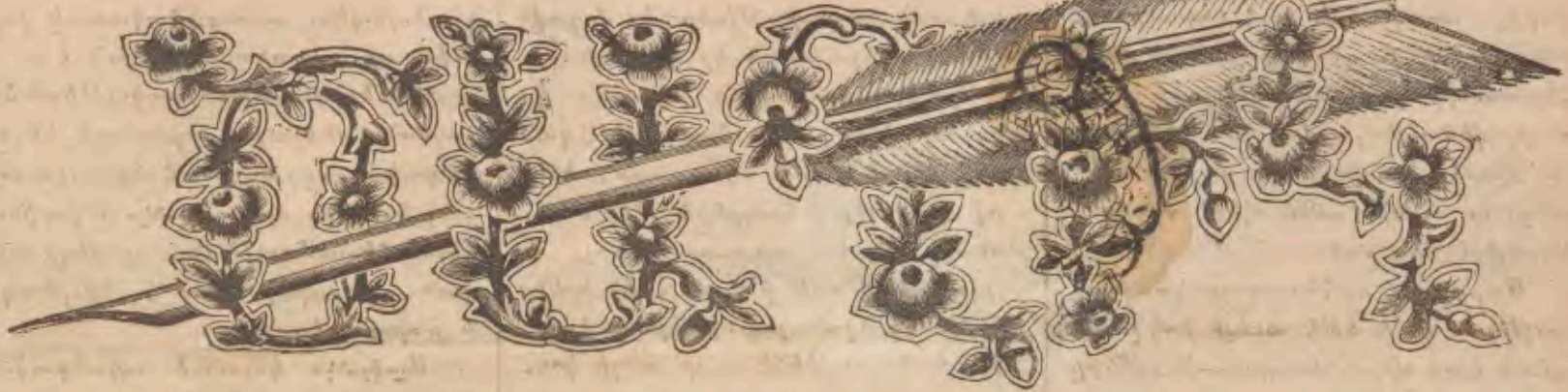

ԾԱՂԻԿ ԺԱՐԱՔԸ ԵՐԿՈՒ ԱՆՁԱՄ ԿՐ ՏՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԶՈՐԵԲԱՐՔԻ ԵՒ ՇԱՐԱՔ ՕՐԵՐՆԸ: — ՏԱՐԵԿԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒՄԵԱՆ ՊԻՆՆ Է 00 ՂՐՈ ԱՐԺԱՔ: — ՎԵԳՄԱՆԵԱՅԻՆ 50. — ԴԱՆԱՆԱԳ ԽԱՄԱՐ 113 ՂՐՈ. ՎԵԳՄԱՆԵԱՅ 60. — ԾԱՆՈՒՅԴԱՆ ՏՈՂՐ 8 ՂՐՂ:

ՈՐ ԵՒ Է ՃԱՄԱԿ ԿԱՄ ԳՐՈՒՅԻՆ ԱՆՏԷ Է ՈՂՂԵՂ: ԱՆ ԱՐՏՈՆԱՏԷՐ ԵՒ ՏՏՈՐԷՆ ԱՆՏՈՆ ՍԱԲԱՆԱՆ, ԷՍԿԻ ԶԱՊՐԻԷ ՃԱՏՈՒՅԻՆ ՆՂԱՆ Լ.Ֆ. ՊԵՐԱԿԵՐԵԱՆԻ ՏԱՅԱՐԱՆՆԻ ԽԱՐԱԳՐՈՒՄԵԱՆ յԱՆՃՆՈՒՄԸ ԳՐՈՒՅԻՆԻՔ ԵՍ ՀԵՆ ՏՐՈՒՐ:

ԹԻԻ 253 Գ. ՏԱՐԻ

1889

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 4 ԶՈՐԵԲՇԱՐԹԻ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ազգային տեսութիւն. — Իրական դէպքեր. — Կայր. Շնորհ. — Փոքրիկ անուշադրութիւն մը. — Ազգային լուրեր. — Բարոյական աւած. ներս. — Ազգ. — Գիւղէ վերադարձ. — Բառա. րան Կանանց. — Ասկէ անկէ. — Էլէնմէք սի. կուրթաւը. — Տիկին Բանդալ. (Վրայասա. նութիւն):

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԴԱՍՏԻԱՐՈՒԿՈՒԹԻՒՆ

Ե.

Առանց արհեստագէտ ըլլալու — և շատ կը ցաւինք չըլլալնու վրայ — խո. սեցանք ընդհանրապէս արհեստից կա. րեւորութեան վրայ՝ իբր օրինաւոր մի. ջոց ապրելու՝ մանաւանդ ժողովրդեան գասակարգին համար, յորում աղքա. տութիւնը կ'աճի դժբաղդաբար օրքան զօր:

Մեծ ազգեր ընդ միշտ խորին ու. շաղկապութիւն կը դարձնեն տնտեսական խնդրոյ վրայ և կ'զբաղին լուծումը գտնել այդ կենսական հարցի, որուն նպատակն է ժողովուրդին՝ մանաւանդ նորս: գործաւոր գասուն բարեկեցու. թիւնը:

Երբ եւրոպական մեծ ազգեր ան. դադար կը յուզեն զայս խնդիր և զա. նաղան միջոցներ կը խորհին, անշուշտ մեր՝ մանաւանդ Հայ-լրագրութեան մի նուիրական պարտականութիւնը պէտք է համարուի ուշադրութիւն դարձնել ընդհանրապէս մեր ժողովուրդի նիւ. թական կեցութեան վրայ և նորա բար. ւորման մասին միջոցներ ցոյց տալ և գործադրելի առաջարկներ ներկայել, և ահա այս բանի մէջ է լրագրի օգ. տակարարութիւնը:

Օրինակի համար, մարդ երբ 40 կամ 20 փարայ տայ լրագրի. պէտք չէ որ միայն տեղեկութիւն ստանայ թէ ի՞նչ կ'ընէ և կամ ի՞նչ պիտի ընէ Փրանսա, Անգղիա, Իտալիա, Գերմանիա, Աւստ. րիա, Ռուսիա, Ամերիկա. և այլն, այլ թէ՛ ի՞նչ են այդ երկիրներու տնտեսական պայմանք, նիւթական, առեւտրական, մտաւորական, բարոյական, արհեստա. կան և այլ ի՞նչ տեսակ յառաջադիմու. թիւններ և ի՞նչ գիւտեր կ'ըլլան. որոց մասին տեղեկութիւն ստանալը բնաւ զուրկ չէ օգտակարութենէ ու կարե. ւորութենէ, բայց ճշմարիտ օգտակար գաղափարներ անոնք են, որ մեր ժո. ղովուրդին նիւթական կացութիւնը բարւոքելու կը ծառայեն, որովհետեւ այժմեան բուն օրուան խնդիրը աղքա.

տութիւնն է, որ դժբաղդաբար կար. ծես համաճարակ ախտի կերպարան կ'ստանայ, եթէ արդէն չէ ստացած:

Մտիւր սրճարաններու անկիւնները, այցելէ գաղինօները և զնա՝ ուր որ կուզես, և ահա պիտի պատահիս բաղմաց՝ որ դործ չունին. ապրուստի միջոց չունին և կ'ողբան իրենց վիճա. կը:

Իբր թէ այդ ողբալը դարմանէր ի. րենց կացութիւնը, մինչդեռ ընդհակա. աակը՝ աւելի կը ծանրացնէ, բարոյա. կանը կը խանգարէ բոլորովին և ուրիշ կարգ մը դժբաղդ. հետեւութիւններ. րու կը տանի:

Կը խոստովանինք թէ՛ խանութ. պանք կամ արհեստաւորք շատ նա. խանձելի վիճակ մը չունին, բայց դո՛նէ սա յօյրը ունին որ եթէ այսօր առեւ. տուր չունեցան, վաղը կամ միւս օր կ'ըլլայ և զրպաննին քիչ շատ բան մը կը մտնէ. բաւական է որ իրենք ծոյլ ու մսխող չըլլան. աշխատին և խնայող ըլ. լան:

Պարզ արհեստաւոր կամ խանութ. պան մը եթէ ուզէ պանքէրի կամ վաճա. աւականի նման կեանք վարել, այսինքն. ցերեկը լօքանթան ճաշել իրիկունը կաղինօ յաճախել, գիւղ ու թատրոն երթալ, տարին քանի մը ձեռք զգեստ

փոխել, տունը ճոխ կահ կարասի ու նենալ և, վերջապէս՝ փոխանակ արհեստաւորի կամ խանութպանի պարզ ու իր վիճակին յարմար կեանք վարելու՝ փորձուի ճոխ կեանք վարել, ամեն տեղի ու ամեն ժամանակի համար անկարելի է այս բան:

Մարդ եթէ արհեստաւոր կամ խանութպան է, և եթէ աւելի խելահասի, պէտք է որ միշտ խնայող—ինքզինքը կամ իր տունը զրկել չհասկցուի—ըլլայ, զգուշանայ աւելորդ ծախքերէ և խնայողութեամբ աւելցուցածը պահելով՝ որ քիչ քիչ կը շատնայ, աւելցնէ իր դրամագլխին վրայ և կամ տուն ու խանութ մը գնէ(1), վերջապէս՝ եթէ կը շահի, երեքը ծախսէ էական պէտքերու, մէկն յատկացնէ պատահական ծախքերու, այսինքն, հիւանդութեան և կամ ուրիշ յանկարծադէպ պէտքերու, և միւսն ալ բարդէ դրամագլխին վրայ:

Յուզ, արհեստաւոր կամ խանութպանը եթէ իրեն կանոն դնէ շահածէն երեքը միայն ծախք ընելու և երկուքըն աւելցնելու, այսինքն, իր վիճակին ու կացութեան յարմար կեանք անցունելու՝ որ է բաւականասիրութիւն, ինք իր վիճակէն գանգատելու պատճառ չունենար:

Եւ երբ մանաւանդ գիտցնէ իր ընտանեացը թէ ինչ է իւր ելեւմուտքը, ընտանիքն ալ այն ատեն ըստ այնքով կը շարժի, խստապահանջ չըլլար, բարձր գնով չըջագգեստ և գլխարկ չուզեր, իր վիճակին յարմար պարզ հագուստով կը բաւականանայ և իրմէ աւելի տնտեսադէտ կ'ըլլայ:

Բայց կինն երբ տեսնէ թէ այլը աւելի ծախք կ'ընէ ինքն իրեն հաճոյքին համար, զորօրինակ՝ իրիկունները քանի մը զրուշ մէխանան կամ կազինոն կը ձգէ, թատրոն կերթայ, ուտելիքի խմելիքի համար աւելին կը ծախսէ, տարին մէկ երկու անգամ սուարէ կուտայ, և այլն, և այլն, կինը այն ատեն իրաւունք կունենայ իր արդուզարդին համար պահանջող ըլլալ ու իր վիճակէն վեր բաներ ուզել:

(1) Այսօր սփռիչներ իսկ կը գտնուին որ շտապէն իրենց ճարակութեան՝ այնքան յառաջ դասած են, որ տունի և խանութի տէր ըլլալէ զատ՝ կալուած ալ ունեցած են, որովհետեւ նախ իրենք կ'օգնեն իրենց:

որով տան խաղաղութիւնը կը վրդովի և սէրն ատելութեան կը փոխուի:

Արդարասիրութիւնը պարտք կը դնէ մեր վրայ ընելու համար թէ՛ կանայք քիչով կը բաւականանան, եթէ արք քարողելով հանդերձ թէ՛ ժամանակը գէշ է, առուտուր չկայ, և այլն՝ իրենք նախ ի գործ դնեն իրենց ըսածը՝ զգուշանալով աւելորդ ծախքերէ և ծուլութենէ՝, որ տեղի կուտան իրենց ընտանեաց բերանը բանալու:

Ընթերցողք թերեւս զարմանան թէ ինչ էր մեր այս յօդուածին խորագիրը և ինչ է մեր նիւթը:

Հոս զարմանալու բան չկայ երբեք, և եթէ զարմանան, պատճառը սխալ ըմբռնում մ'է պարզապէս, որովհետեւ կարծեն գուցէ թէ՛ դաստիարակութիւնը միայն ուսմունք և գիտութիւն սորվիլ կը նշանակէ:

Ուսմունք և գիտութիւն դաստիարակութիւն կոչուած բանին միայն մտաւորական մասը կը կազմեն, մինչդեռ բարուց ազնուութիւնը, բարեսրտութիւնը, մարդավարութիւնը, բարձր թողածը՝ այն է՝ ծախքն և մուտքը գիտնալը, մարդ իր դիրքին, կացութեան աստիճանին և վիճակին յարմար ապրիլը նայնպէս դաստիարակութիւն է, ինչպէս նաեւ դաստիարակութիւն է այր և կին սիրով կենակցել, միմեանց վրայ գուրգուրալ, խնամք տանիլ, իրարու վիճակէ հասկնալ, եկեղեցի յաճախել, աղօթել, բարեպաշտ և առաքինի ըլլալ, զաւակներին բարուք կըրթել, կրօնասիրութեան մէջ մեծցնել, նոցա ապագային հոգ տանիլ, արժանաւոր և արդիւնաւոր եկեղեցականները, վարժապետներն և աշխատաւորները յարգել, պատուել և խրախուսել, ազգօգուտ ձեռնարկութիւնները ըստ կարի քաջալերել, աղքատը սիրել, եկեղեցեաց ու վարժարանաց նպաստել, ազգային պիտոյից մասնակցել, Ազգային-խնայողութիւնն յարգել և պատկառել, անկեային՝ կարօտեալին օգնել, մեծը պատուել, բարեգործ հարուստը մեծարել աղքատին համար, բարեկամաց հետ անկեղծութեամբ ու քաղաքավարութեամբ վարվիլ, այլոց շահուն աչք չտնկել, չմիանել ուրիշի, մարդու պատուոյն չգայլիլ, բերնէ գէշ խօսք չհանել, և այլն, և այլն, և այլն:

Նոյնպէս, ասոնց հակառակ վարուելն ալ դաստիարակութիւն է:

Յոռեգոյն դաստիարակութեան ծաւալմանը մեծապէս նպաստած են եւրոպական ազգաց ընդհանրապէս տըգեղ կոյմերն իւր «լաֆրանչ» ընդօրինակելու հետամտութիւնը, որ մեղի այնքան աղետաբեր եղած է նիւթապէս և բարոյապէս:

Ալաֆրանչ կոչուած այլանդակութեանց հետեւողութիւնը այնքան տիրող եղած էր և է տակաւին, որուն հակառակ վարուողը իբր անընդունակ կը համարուի քաղաքակրթութեան և ժամանակի պահանջմանց և ծաղու են թակայ կ'ըլլայ իբր հին մարդ կամ հին կին, մինչդեռ ոչ քաղաքակրթութիւն են այդ այլանդակութիւնը և ոչ ժամանակի պահանջ:

Բուն եւրոպական կեանքի պահանջումներ են գլխաւորաբար աշխատութիւն, խնայողութիւն, պարզութիւն, ինչպէս և յառաջդիմութիւն:

Բայց միթէ չունինք մեր բուն ազգային դաստիարակութիւնը, որպէս զի ուրիշ ազգերունը օրինակելու պէտք ունենանք:

Հայուն ազգային դաստիարակութիւնն է կրօնասիրութիւն, բարեպաշտութիւն, ընտանեկան յարկի սրբութիւն և համեստութիւն, բարուց մաքրութիւն, սրտի ազնուութիւն, ծանրութիւն և լրջութիւն ի վարմունս, աննենգութիւն և անխարդախութիւն ի գործ և յառեւտուր, պարզութիւն, հաւատարմութիւն և անկեղծութիւն ի տեսութեան և ի բարեկամութեան, չափաւորութիւն ի վերայ սեղանոյ, պարզութիւն և վայելչութիւն յզգեստ, հիւրասիրութիւն, աշխատասիրութիւն ի գործ, ընդունակութիւն և յառաջդիմութիւն յուսմունս, ի գիտութիւն, յարհեստ, ի մշակութիւն, ի վաճառականութիւն և ի ճարտարարուեստ:

Ահա ասոնք են Հայուն նկարագիրն և դաստիարակութիւնը, որ անհամեմատապէս գերազանց և վսեմ են քան օտարինը:

Հայն ըստ որում ի բնէ ընդունակ է յառաջադիմութեան և զարգացման, ըստ այսմ կրնանք և պէտք է որ փոխ առնունք այնպիսի գաղափարներ, որ օգտակար ըլլան արհեստից կայտարեւագործման և կամ նոր գիւտեր ընե-

լու, բայց ամեն պարագայի մէջ պահելով մեր ազգային դաստիարակութիւնը, յորում կը փայլի վսեմ և գեղեցիկ բարոյական :

Մեր յաջորդ Ազգային Տեսութեան մէջ այս մասին ինչ ինչ դիտողութիւններ ընելէ յետոյ՝ պիտի անցնինք Ազգայնաց դաստիարակութեան խնդրոյն :

Մ. ԳԱՓԱՄԱՆԻԱՆ

ԻՐԱԿԱՆ ԴԵՊԲ ՄԸ

Թովմասեան Յակոբ աղա անուն ազգային մը՝ բնակիչ Գում-գափուի Եալընըզ պաքալ փողոցի՝ իւր իւր 300-400 ոսկի արժէք ունեցող մի քանի կալուածներն ի կենդանութեան Ս. Երուսաղէմի վանուց կը կտակէ՝ պայմանաւ որ յետ մահուան ինչպէս և իւր կնոջն ու միակ ցաւագար որդւոյն մահուան իւր սեփականութիւնը յիշեալ վանուց մնան :

Յակոբ աղա, որ Մայր-Եկեղեցւոյ եւս երկարատեւ ծառայած է, կը մեռնի ասկէ շատ ժամանակ առաջ. անցեալ չարթու ալ իւր կինը կը մեռնի և յուղարկաւորութիւնն ուրբաթ օր կը կատարուի, իւր եղբայրն և այլ բարեկամք ու ազգականք կը փափագին յուղարկաւորութիւնը հանդիսաւոր կատարել, որուն իւր 15 ոսկի ծախք կը նշանակուի ըստ ցուցակի և Մայր-Եկեղեցւոյ Թաղ. Խորհուրդը նոյնին կանխիկ վճարումը կամ հատուցման համար Գեր. Սիմէոն Սրբազանը երաշխաւոր կը պահանջէ :

Այս դէպքի վրայ հանգուցելոյն եղբայրն ու ազգականք ոստիկ կը վշտանան, դադաղին ծածկոյի համար տունէն սեւ լաթ մը կը բերեն, մոմերը դուրսէն կ'առնեն և կէտիկ-փաշայէն ու Եէնի գափուէն քահանայ հրաւիրելով՝ ընդ նախագահութեամբ Գեր. Սիւլաթեան Սրբազանի՝ յուղարկաւորութիւնը կը կատարեն՝ առանց իսկ Մայր-Եկեղեցիէն ժամակոյի մը ներկայութեան :

Յայտնի է թէ յուղարկաւորութեան ծախուց համար պաշտօնական ցուցակներ պատրաստուած են և ըստ այնմ ծախք կը պահանջուի մեռելատեղերէ, որք ըստ իւրեանց չափոս կարողութեան կ'որոշեն այս կամ այն աստի-

ճանը : որ, ըստ նոր կարգադրութեան՝ կամ կ'անխել կը վճարուի և կամ երաշխաւորութեամբ կ'ապահովուի :

Ասոր դէմ առայժմ առարկութիւն չենք ընել. բայց կ'արժէ որ այս առթիւ մի քանի խօսք ընենք :

1. Եթէ յիշեալ նշեցեալին տէրերը յուղարկաւորութենէ, հարսնիքէ և մկրտութենէ պարտք թողած են և վճարելու մասին անհոգութիւն ըրած և չեն ուզած վճարել, և կամ՝

2. Եթէ վճարելու կարողութիւնն ինչ և պատուաւորութիւնն ինչ տարակուսական է, որ և է դիտողութիւն ներելի չէ :

Բայց խնդիրն այն վիճակին մէջ չէ, բազում պատուաւոր անձինք կը վկայեն թէ նշեցեալին տէրերը պատուաւոր մարդիկ են, անցեալ մը, այսինքն, յուղարկաւորութենէ, հարսնիքէ և մկրտութենէ պարտք թողած չեն, աղքատաց կ'օգնեն և ազգային պիտոյից կը մասնակցին և իրենց պարտականութիւնը կը ճանչեն անթերի, և թէ, ինչպէս վերեւ յիշեցինք, աւելցնենք նաեւ հանգուցեալ Թովմասեան Յակոբ աղայի առ Մայր-Եկեղեցի մատուցած ծառայութիւններն և Ս. Երուսաղէմայ կտակաւ թողած կալուածները, խնդիրը այն ատեն բոլորովին կը փոխուի, և պէտք կ'ըլլար փոխանակ վշտացնելու հանգուցելոյն տէրերը՝ իրաւաւորութեամբ մը խնդիրը կարգադրել :

Մեր այս անկեղծ դիտողութիւններ կը յայտնենք միայն զի շուշուրութիւն, որովհետեւ նմանօրինակ դէպքեր Մայր-Եկեղեցւոյ ճահուէն և օգտին կը փնտնեն, այն Մայր-Եկեղեցւոյ, որուն սիւլթական վիճակն արդէն դադրած է քաջալերական ըլլալէ :

Բաց աստի, այսպիսի պարագայից մէջ նմանօրինակ խստապահանջութիւնը բարեպաշտ ազգայնաց զգացմանը կը դպչին և այլ եւս շատ դիւրաւ չեն յօժարիր ազգային հաստատութեանց կտակ ընել :

Գեր. Սիմէոն Սրբազան, եթէ ժամանակին տեղեկութիւն ատենաւոր սոյն դէպքէն յուսալի է թէ համաձայնութիւն մը գոյացներ, որով նոյն արհաճելի երեւոյթներ և դայթակղութիւն տեղի չէին ունենար :

Կը յորդորենք այս կարգի Թաղ.

Խորհուրդները որպէս զի քիչ մը շարժահայեցութեամբ ու խոհեմութեամբ վարուին, և օրինաց միայն տառին վերայ չկրթնին, որովհետեւ ամեն օրէնք իր բացառութիւններն ունին :

Կը յուսանք թէ մեր այս անկեղծ դիտողութիւններ իրենց օգուտը կ'ունենան :

Յարենք այս առթիւ թէ Մայր-Եկեղեցւոյ արդի անկեալ կացութեան և նորա պատճառներուն վրայ մասնաւոր յօդուածով պիտի յայտնենք մեր տեսութիւնը :

Մ. Գ.

ԿԱՅՍ. ՇՆՈՐՀ

Մեծաւ գոհութեամբ կը ծանուցանենք թէ Վեհ. Սուլթանն ի նկատ առնելով մեր նշանաւոր ազգայիններէն Աղնուա. Կիւմիւշկէրտան Տիգրան, Հաճեան Աղնուա. Անտոն, դործարանատէր Աղնուա. Գաֆաֆեան Յովսէփ և նորա որդւոյն Գաֆաֆեան Արամ էֆէնտիններու մատուցած գնահատելի ծառայութիւնները՝ բարեհաճած է առաջնոյն Գ. կարգի Մէճիտիյէ, երկրորդին ու երրորդին Գ. կարգի Օսմանիյէ և չորրորդին Ե. կարգի Մէճիտիյէ պատուանշան շնորհել :

Ուրախութեամբ կը շնորհաւորենք յիշեալ Աղնուա. ազգայիններն իրենց ընծայելու կայս. այս պատուոյն համար, որով իւրեանց ծառայութիւններ կը վարձատրուին :

ՓՈՐՐԻԿ ԱՆՈՒՇԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Ազգային լրագրաց կէս-պաշտօնական հրատարակութիւնը կը ծանուցանեն թէ Մոստիչեան Աղնուա. Յարութիւն էֆէնտի Ուսումն, Խորհրդոյ անդակցութենէ հրաժարեր է զբաղմանց պատճառաւ :

Մեր մասնաւոր և ճշգրիտ տեղեկութեան համեմատ հրաւերի նամակը պատճառան ճիշդի վերաբնելի Ատենի անդամ և Ազգ. Երեսփոխան Մոստիչեան Աղնուա. Յարութիւն էֆէնտի տարուեր է սխալմամբ մինչեւ Ուսումնական Խորհրդոյ անդամ ընտրեալն Աղնուա. Մոստիչեան Ն. Յարութիւն էֆէնտինէ, որ հօրհորորդին է

յիշեալ Մոստիշեան Յարութիւն էֆէն-
տիի և կը բնակի ի Գատը-գիւղ :

ԱԶԴ

Տեղւոյ անձկութեան պատճառաւ
Սարը-եարի խնդրոյն շարունակութիւ-
նը յաջորդ թուոյ մնացած է :

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ամեն Ս. Պատրիարք Հայրն այս
կիրակի օր Սամաթիոյ Ս. Գէորգ եկե-
ղեցին—որոյ տօնախմբութիւնն էր—
հանդիսաւոր Ս. Պատարագ մատոյց և
շատ ընտիր քարոզ մը խօսելով՝ գովեց
տեղւոյն Պատ. Թաղ. խորհրդոյ և Հո-
գարարձութեան անդու ջանքերն ի
մասին երկսեռ վարժարանաց յառա-
ջագիծութեան և ժողովուրդին կըր-
թասիրութիւնն և յորդորեց ի նոյն
յարատեւել :

Ն. Ամենապատուութիւն ի մաս-
նաւորի դրուատեց Յակոբեան վանուա-
նեղբարց՝ և ի մասնաւորի Միքայէլ է-
ֆէնտիի առատաձեռն նուիրատուու-
թիւնը(1) որ վասն նոյն թաղին եկե-
ղեցւոյ, վարժարանաց և աղքատաց և
մասնաւորապէս զիրենք օրհնեց :

Եկեղեցին լի էր խուռն բազմու-
թեամբ և Ն. Ամենապատուութիւն կը
վայելէր խորին համակրանք ամեն կող-
մէ :

—Խառն ժողովն իւր վերջին նըս-
տին մէջ կազմեց Վանօրէից խորհուր-
դը, որոյ անդամ են՝ Գեոր. Տ. Սիմէոն
Արքեպիսկ. Սէֆէրեան, Արթ. Յովհանն.
նէս Բ. Գաբրիէլեան, Յովհաննէս Բ.
Շահպաղեան և Ազնուա. Յովհաննէս
էֆ. Կիւմշեան, Խաչիկ Հաճեան, Ա.
լիքսան էֆ. Խօրասանճեան և Աւետիս
էֆ. Եօրտամեան :

—Խառն ժողովն յետ երկար խոր-
հրդակցութեան՝ որոշեց ի Կ. Պօլիս կո-
չել Սոբսորու նախորդ վանահայր Տ.
Պետրոս վարդապետն ալ, որպէս զի
դատուի Շիշմանեան Գեոր. Ղեւոնդ ե-
պիսկոպոսի հետ :

(1) Ն. Ազնուութիւն յատուկ տէր և խը-
նամբ կը տաճէ Սամաթիոյ նկատմամբ և
իբր մասնաւոր Բարեբարը նոյն թաղին՝ կը
յարգուի չերմապէս :

—Զմիւռնիոյ Արեւելեան—Մամուլ
ամսօրեայ թերթն որ հինգ ամսէ հե-
տէ դադարման դատապարտուած էր,
այս անգամ ներման արժանանալով,
հրատարակուած է սեպտ. ամսաթիւը :

—Մամուրեան Մեծ. Մատթէոս է-
ֆէնտի Զմիւռնիայէն այս առաւօտ
Պօլիս եկաւ, ուր պիտի մնայ մի քիչ
ժամանակ :

—Կրօն. ժողովն իւր այս երկու-
շաբթի աւուր նստին մէջ Տիգրանա-
կերտի վիճակին համար առաջնորդա-
կոն ընտրելի նշանակեց հետեւեալ
Արթ. եկեղեցական հայրերը՝ Տ. Յով-
հաննէս Ծ. Վ. Փափաղեան. Տ. Խորէն
Վ. Կիւրօյեան, Տ. Յակոբ Անուա և Տ.
Մաղաքիա Վ. Տէրունեան :

Իսկ Պալքէսէրի վիճակին համար
ընտրելի նշանակեց Գեոր. Տ. Գէորգ Ծ.
Վ. Իւթիւճեան, Տ. Ներսէս Ծ. Վ. Աս-
լանեան, Տ. Յովհաննէս Ծ. Վ. Արշա-
րունի և Տ. Վահան Ծ. Վ. Յակոբեան :

—Ազգ. ժողովն այս ուրբաթ օր-
ուան համար ի նիստ հրաւիրեալ է :

—Պէկեան Մեծ. Թաղէոս էֆէնտի
այս կիրակէ երեկոյեան կառախմբով
Փարիզ ուղեւորեցաւ Արուեստահան-
դէսը տեսնելու համար :

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱԾՆԵՐ

Բնութիւնը չգիտցած մարդուդ
հետ կատակ մ'ընեն :

Նայէ որ կատակներդ վիրաւորիչ
չըլլան :

Զգուշացիր ոչ ումք յայտնել մէ-
կու մը դադտնիքը, զոր միայն քեզի
վստահացած է. հակառակ պարտա-
ւոր մէջ մատնիչի դեր կատարած կըլ-
լաս :

Մէկէ մը առած պատարիտանդ ե-
թէ քաղաքավարական չէ. խօսքդ այլ
եւս մի՛ կրկնեն. որովհետեւ տարա-
կոյս մի՛ ունենար թէ երկրորդ անգամ
առնելի պատասխանդ աւելի վիրա-
ւորիչ պիտի ըլլայ :

Յաջողութեան մէջ հացկատակներ
ունեցողը ձախորդութեան մէջ բարե-
կամ չունենար :

Եթէ չես ուզեր ապերախտ կոչուիլ,
մէկէ մը տեսած բարիքդ բնաւ մի՛
մոռնար :

Միայն դուն զքեզ կառավարէ :

Ետեւէ մի՛ ըլլար ուրիշի գոր-
ծին խելք հասցնելու. քու հոգի ար-
դէն քեզի կը բաւէ :

Զարեքը մոռցիր և ըրած բարիքդ
բնաւ մի՛ յիշեր :

Յաջողութեանդ դադտնիքը դուն
քեզի պահէ :

Մի՛ վստահիր այլոց բարեկամու-
թեանը, եթէ դուն քեզի չես օգներ :

Բարիքի տեղ եթէ չարիք կամ ա-
պերախտութիւն տեսնես, բնաւ մի՛
տրտմիր. այլ ուրախ եղիր որ փորձա-
ռութեան դաս մը առիր. թող քեզի
խրատ ըլլայ բարիքը արժանաւորին
ընելու :

Աղքատը սիրէ, բայց մօլին և
ծօյլը մի՛ զթար. եթէ ընտանեաց ու
զաւակաց տէր է, անոնց դադտնի օգ-
նէ :

Մ. Գ.

ԳԻՒՂԷ ՎԵՐԱԴԱՐՁ

(Վերջնական Բանա)

—Իմ մարս քուրբուս անանկ բան
չեն ըսեր :

—Բու էրէսիդ չեն ըսեր ամա իմ
ալէհիս կըսեն :

—Անոնք անանկ բան չեն ըսեր :

—Դուն ինչ գիտես, ասիկա կնիկ-
ճէ պան է :

—Թո՛ղ ըսեն :

—Ինչո՞ւ ըսեն :

—Էյ թո՛ղ չըսեն :

—Զըսեն ամա, իշտէ կըսեն :

—Թո՛ղ հէ՛մ ըսեն, հէ՛մ չըսեն :

—Հիչ անանկ պան կըլլայ :

—Թո՛ղ ըլլայ :

—Ինչո՞ւ ըլլայ :

—Էյ թո՛ղ չըլլայ :

—Դուն մարդ կը ճաթեցունես :

—Ես քեզի ճաթէ չեմ ըսեր կոր :

ինչո՞ւ ճաթիւս, մեղք ես, մի ճաթիւր
—Ամա չնորհրով լախըրտը չես ընե
կոր :

—Շնորհքովը ի՞նչ է :

—Թող չի գան կըսես կոր :

—Դէ՛շ ըսի :

—Շա՛տ կէշ. լսողը ի՞նչ կըսէ .
հարսը չուզեր կոր կեսուրը տալուը-
տիքը :

—Ձէ՛, դուն կուզես կոր :

—Կուզեմ կոր նէ թող հրաման :

—Տալէ՛թ ընելու է :

—Հապա՛, տալէ՛թսիդ տեղը մարդ-
մարդու չերթար :

—Ես ալ իշտէ անանկը կուզեմ
եա :

—Անանկ է նէ վանք մը էրթայիր
տէ թող վարդապետ ըլլայիր :

—Ճանըմ բէք աղէկ. մարս քու-
րերս թող գան, քանի մը օր կենան .
ա՛ս է ուզածդ. տահա ուրիշ ըսելիք
ունիս :

—Կեցի՛ր, ինծի շաշըրտմիշ մըներ :

—Ձուրցէ նայինք :

—Քանի մը օր ալ իմ մարս, քու-
րերս ու ախպարներս տալէ՛թ ընելու
է :

—Հասկըցայ, քու ասըլ միւրատըդ-
աս է, լէպ լէպ ըսելուդ լէպլէպին ըսէ
լմնցուր :

—Տահա տալէ՛թ ընելու մարդեր
կան ամա, հէլէ հիմակ թող ետկի
մնան :

—Սախտն իլէն պէքճին չմոռնաս :

—Կէնէ լստուածդ սիրես նէ սիրտ
մի հատծունեք, սանքիմ աս ինծի գե՛ղ
կըլլայ կոր : աս բիւթիւն օր սիրտ փոր
հատցունել է :

—Ինչո՞ւ կը հատցունես կոր, մի
հատցուներ :

—Ինտո՛ր չի հատծունեք, մէկ պա-
նը հազար հէղ ըսելու էմ քի հասկնաս :

—Կնիկ, հախ ունիս ամա, մենք
սէֆայի համար հոս չեկանք, չօճօխին
հավա թէպտիլի համար էկանք, ես
ֆանթաղիյէ բաներ ընելու ժամանակ
չունիմ :

—Կիտեմ, անանկ է ամա, իշտէ էլ
առը տիւշման քայրէթիլ ընելու է :

—Բէք աղէկ ամա, առով տունս
չեմ կրնար փուլցուներ, իշտէ վախիթ
չունիմ, վէսէլամ :

—Էյ դուն ալ ամմենը պիրտէն
մըներ, կամաց կամաց ըրէ քիմ չի հոգ-

նիս :

—Ըրէ ալ ըսես նէ ո՞վ կընէ. ըլ-
լայ պիտի քի ընեմ, տօլանտըմիշ պի-
տի չընեմ եա. ամմեն մարդ գիտէ որ
մենք չօճօխին համար էկանք, սէֆաա-
թի համար ըլլար նէ մենծ տուն մը կը
բռնէի, քէօշէն պուճախը կը լեցունէի
օճախին տակն ալ մէկը կը կայնեցու-
նէի, իշտէ կէլ քէֆիմ կէլ կ'ընէինք.
լաքին հիմակ ան սըրան չէ, 2500 ղը-
րուշ պարտի տակ եմ, գիտես :

—Տէրն օղորմած է :

—Էղաճին փարայ կուզէ կոր :

—Թող պէքլէյէ քիշ մը, աճէլէն
ի՞նչ է, հէլպէթ պիտի տաս, տէրն օ-
ղորմած է :

—Վարի տունին քիրան իրեք էղաւ :

—Տէրն օղորմած է :

—Էքմէքճիին չէթէլէն կլոխը ա-
ռեր կերթայ կոր :

—Տէրն օղորմած է :

—Խասապը առտու իրինկուն ճան-
բաս կը նայի կոր :

—Սէրն օղորմած է :

—Պախալէն կը խպնիմ կոր :

—Տէրն օղորմած է :

—Տէրն օղորմած է ամա, թէ որ
բաներնիս դործերնիս չգիտնանք նէ
ան ատեն ալ մեզի չողորմիր :

—Արեւուն մեռնիմ, իր ստեղծածը
հիշ մէկ ատեն մը մահրում չի հաներ,
սըլախտ բիւթիւն ըրէ, տէրն օղորմած
է, հիմա էս քեզի պան պիտի ըսեմ,
կուզես նէ գրէ քիմ չի մոռնաս :

—Ըսէ նայինք :

—Բերուզիկին շիւքիւր սաղլըդա
տէյի ամառուան պարակ ֆիստան մը :

—Ինչո՞ւ, տահա ե՞րբ չինեցինք :

—Անոր պիչիմը պարիթ է էղեր :

—Բէք աղէկ, տէրն օղորմած է :

—Ինծի ալ թաղէ շարխա մը, ֆիս-
տանը հիմակ թող կենայ :

—Տէրն օղորմած է :

—Մառկիս էլաիվէն մը :

—Տէրն օղորմած է :

—Վրայիս պարակ ճաքէթ մը :

—Տէրն օղորմած է :

—Մէկ երկու օխա սուճուկ, քիշ
մը բաստըրմա, սարտէլա, էյէր կուզես
նէ քիշ մը պալըխ եռմուրթասը, խավ-
եար, տահա նայէ ի՞նչ միւսասիպ է նէ,
չիւնքի էկող միսաֆիրը պտտծունելու
տանինք նէ հիշ տէյիլ իսէ հետերնիս

քիշ մը չէրէղ առնելու է, ղէրէմ ասանկ
տեղուանը մարդուն փորը չափուլ կա-
նութենայ :

—Տէրն օղորմած է :

Մ. Գ.

(Շարունակելի)

ԲԱՌԱՐԱՆ ԿԱՆԱՆՑ

Ըրկան թաթիկ.—Մարդու ձեռք
վերցնող :

Ծառքը էրկան է.—Ձեռքովը չդը-
րածը վերցնող, գողցող :

Տըռտոշ.—Ցնդած :

Էրիկ կուզեմ հիմա կուզեմ.—(Այս
ինչ բանը) չուտ հիմա կուզեմ :

Խուփպերան.—Բէրանը գոց, հմուկ,
ձէսդ լեցուցե՛ր էս.—Գրպանդ
լեցո՞ւն է, այսինքն, դրամ ունի՞ս :

Արմանքը զարմանքը պունեց ին-
ծի.—Ձարմացայ՝ ապշեցայ :

Կիտես քի սիրտս ճղկեցին տէ մէ-
ջը արին.—(Այս ինչ աղջկան) շատ հաւ-
նեցայ :

Խօսմուկ.—Խօսք մտիկ ընող, հը-
նաղանդ :

Սանքիմ կիտես քի աշկս կը պաղէր
կոր.—Իբր թէ գալուն կը փափագէի
Հալէսս փորիկս մնաց.—Փափագա-
նացս չհասայ :

Էրէրուժի մէջ մնացեր էմ.—Շուա-
րեր եմ :

Խրատ խրատ պօյս ի վեր, էս կ'եր-
թամ ձորն ի վեր.—Խրատի չանսացող,
կամ հակառակը գործող :

Մ. Գ.

ՊԱՐԶ ՕՐԱՅՈՅՑ

1890 ԹՈՒԱԿԱՆԻՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Սեփականութիւն

Ս. ՓԻԿՁԻ ԱԶԳ. ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՑԻ

Տպագրութիւն

Գ. Գալապալէան Արաբիան

Գին 40 փարայ

Կը գտնուի Ազգ. Հիւանդանոցի Հո-
գաբարձութեան դրասենեակը Կ. Պո-
լիս Մեծ-նոր-խան 48. 49. 50 և բո-
լոր գրավաճառաց քով :

Հիւանդանոցի հոգաբարձութեան կնիքը չը կրող օրինակներն վաւերա- կան չեն:

ՊԵՅՈՂԱՆՈՒՆՏԱ ԵԱՆՂԸՆ ՆԻՉԻՆ ԶՕԴ ՕԼՈՒՐ

Պու մէսէլէ ֆիլ վագը չօգտարն մէրագընը մուծիպ օլմուշ տուր, զիրա երլտա Տէրիսաատէթտէ եիւզ եանդըն օլսա, հէման եիւզտէ տօգսանը Պէ- յօղլուտա վուգու պուլմագտա տըր իմտի նէ հիքմէթէ մէսի օլտուղընը, օգուլանլարմըզ աթիտէքի միւքեայէ- մէտէն ազ չօգ քէշֆ իտէպիլըր զանն իտէրիզ:

—Միքայէլ աղա ազչամքի եանդըն նէ՝ թարաֆտա տըր:

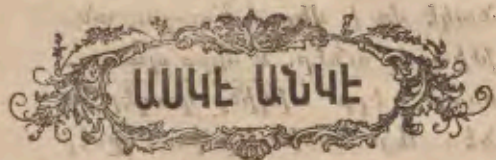
—Պէքճի Պէյօղլու չաղըրտըր ամա նէ եանտա օլտուղունու աղնայամա- տըմ:

—Գարտաշ եանդըն օլտումո՞ւ, մուլթլագ Պէյօղլունտա օլույօր, նէ հիքմէթ տիր պիլմէմ:

—Պէն սանա սէօյլէյիմ օնուն հիք- մէթինի, Պէյօղլու վէ Գալթա էմլագ սահիպլէրինտէն պաղըլարը միւքինի սիկուրթայա գօթօր, օնտան սօնրա եանսա պիլէ քէնտինէ պիր զարար օլմայաճաղընտան պիլա վաղիֆէ ար- թըզ տըգգաթը պիւսպիլթիւն ունու- տուեթ, հէլէ պաղըլարը վար քի պիր ան էվիլէ էվիլինն եանմասընը արզու- լէմէքտէ տիր:

—Տէմէք քի պունտան սօնրա Պէ- յօղլունտա պիր եանդըն վուգուլինտէ, պէքճիլէր Պէյօղլունտա եանդըն վար չաղըրաճագլարընա, սիկուրթաճըլար տա եանդըն վար պաղըրսալար տա հէք քէս եանդընըն նէրտէ օլտուղունու տօղրու տօղրուեա աղնասա օլմա՞ղ մը:

—Օնու պիլմէմ ֆագաթ էկէր սի- կուրթաճըլար տըգգաթսըզ միւք սա- հիպլէրինն միւլթլէրինէ պիրաղ զիյա- տէ տըգգաթ էթսէլէր: Պէյօղլունտա եանդըն վուգուլինն ինքի պէ նըսֆ ին- քըրաղ պուլուր:

Պիր գաշ մատմաղէլ պէյնինտէ:

Դա, ճանքմ, չու չըմէտըֆէր քիմ տիր քի պէօյլէ իքի այտա պիր օն- օն պէշ պին շիրա բարա վէրիյօր չու- նա պունա:

—Պիր նումէրօ իմիշ քի քիմին է- լինտէ պուլունուրսա օգաղանըր ըմըշ:

—Եարընտան թէզի եօգ վէշէնիկ իլէ կէօրիւշմէի քէսէճէյիմ:

—Եաղըզ աշիլ տէլիգանլըյա, պու գըտար վագըթ տըր սէնի սէ- վէր:

—Սէվէր ամա հիշ պիր իտյըր եօգ, գըզգարտաշ, օլտուգտան սօղրամ միւ- սիւ նումէրօ կիպի պիրի օլսուն քի օն պէշ պին իրայը պիր եէրտէ սուվը- նիր էթսին:

Շարգըլը միւսիւնին պիրի Բարիզ օթէլլէրինն պիրինէ կիտէրէք գարնը- նը տօյուրտուգտան սօղրա կարսօնու չաղըրըզ հիսապընը սօրար:

—Իւշ ֆրանգ եէթմիշպէշ սանթիմ տիր պօրճունուզ:

—Բէք ալէա, չու պէշ ֆրանգը ալըն, պիր ֆըրանգ եիրմիպէշ սան- թիմ կէթիրին:

—Կարսօն իլին պիր շէյ վէրմէսի- նիզ:

—Կաւսօն, . . ֆագաթ պէն կաւ- սօն եէմէտիմ տէտի չաշարագ:

ԻՎԼԵՆՄԷՔ ՍԻԿՈՒՐԹԱՍԸ

Պիր գաշ մատմաղէլէր խանէնին պիրինտէ պիր մաղֆի օտայա ճէմ օ- լուպ գատընճա դայէթ մուհիմ մէսէ- լէլէր իւզէրինէ պահս իթմէքտէ իտի- լէր:

Հէնուզ նշանը պիր մատմաղէլէ տիւլիւնին նէ՝ վագըթ օլաճագ:

Ինանըրսընըզ պիլմէմ, պիր տէնի- յօր քի Ծնունդ էրթէսի օլսուն, ամ- եամտա մինպահաթ տէր քի եէտի հաֆթալարտա օլսուն:

—Կէնէ սէն ամեանըն սէօղլունէ պագ, օ տայմա սէնին էյլիլինն իտէր:

—Տիւլիւնին եագըն օլմա՞ղ պա- նա պիր էյլիլ տէյիլ:

—Սէնի եարամաղ, հայտէ պիզի ինանտըր քի նիշանլանտըղընա խօշնուտ տէյիլինն:

—Խօշնուտ տէյիլիմ տէյիլ, ամա նա՞ըլ աղնատալմ, նիշանլանտըղըմ կիւնտէն պէրի եիւրէյիմ պիր չարըն- թը իլինտէ տիր:

—Սղնատըմ ֆիքրինի. նշանըն թը- լախօմալըյօր:

—Հէ եա, ապալամ իւշ եիւզ ի-

րա վէրէճէք:

—Էօյլէ իտէ հիշ եիւրէյինի թիւ- քէթմէ, նէ վագըթ օլսա տիւլիւն օ- լուր պիթէր. թըրախօմա տէտիլին էվլէնմէք սիկուրթա՞ն տըր:

Մ. Գ.

ՔԱՌԻՉՈՒԷ ՄՈՒՋԱԿ

(ԼԱՍՊԻԻԲ)

ՀԱՆՐԱՄԱՆՈԹ ՆՈՐԹ ՊՐԻԹԻՇ ԲԻՊԷՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

Մեր յաճախորդներու փափաքա- նաց համաճայն, մեր այս տարուան քաուչուէ մուճակներն, որք իրենց վը- րայ իրեւ նշան կշիւ մը կը կրեն, խիստ ճաշակաւոր, նուրբ և հաստա- տուն շինուած են Կապիթէրտով:

Պօլտոյ հրապարակին վրայ երկար առենէ ի վեր ճանչցուած է թէ մեր քաուչուէ մուճակները կը գերազան- ցեն քսան տարիէ ի վեր գործածուած բոլոր մուճակները:

Մեր մուճակներու ներքին կողմը կշիւի մը և արտաքին կողմն ալ ա- ոււծի մը պատկերը դրոշմուած է իրեւ նշան, կը վաճառուին ի Պօլիս Սուլթան Համամ աղըրիւրի մօտ Սե- պուհ աղա Տէմիրճեանի թիւ 47 և 49 խանութն և բոլոր քաուչուէ մու- ճակ վաճառողներու քով: Կեդրոնա- տեղին է ի Պօլիս, Պահճէ Գարու, Գօ- ճաման Օղլու խան, Ճօրճի Կիտրոլի թիւ 13 մթերանոցը:

ՊԱՏՄՈՒԹԻՆ

ՕՍՄԱՆԵԱՆ ՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

ՊԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

Մէարիֆ նէզարէթը ճէլիլէսի մէ- մուրիյնտէն Աշճեան Միքայէլ էֆ, մէ- քեաթիպը միլլիէտէ թէարիս օլըն- մագ վէ պիրինճի ճիլտի օլմագ իւզըրէ «Պատմութիւն Օսմանեան Պետութեան» սէրլէվհասը թահթընտա էրմէնիճէ պիր թարիսը Օսմանի թէէլիֆ ու նէշը իթ- միշ տիր:

Հագլոգաթէն պիր սուրէթը մաթ- լուպէ վէ միւքէմէլէտէ թէէլիֆ ի- տիլմիշ օլտն իշպու թարիսը Օսմանի տէրս քիթապը: Հէք քիթապճը տիւք- քեանլարընտա վէ պախուսուն Պէր- պէրեան մաթպասընտա 5 զըշֆի- յաթլա մաթլըմագտա տըր:

Թիւ:

Տ Ե Պ Պ Օ

ԱԹԱՆՊՕԼ ԵՖՆԻ ՃԱՄԻՏԷ
ԱԲԷՉԱՐ ՏԻՒՔԵԱՆԼԱՐԸ

ԱԹԱՆՊՕԼ ԲԷՕՐԻԼ	սըրասը թրամվայ	
	ճատտէսի	— 56
ՊԷՅՕՂԼՈՒՆՏԱ	Տօղրու եօլտա	— 168

Մէջքիւր էճղախանէ վէ սրէչար տիւքքիտայրընտա միւթտաւիտ վէ էնփայի թէրքիպաթը քիմեէվիյէ վէ էճղա վէ մուալէճաթի վէ ալէաթը ճէրրահիյէ, վէ ալէա ճինս լաւթիք իլէ չէլիքտէն մաամուլ ալաթ ու էտէվաթ, վէ Լիսիէր ուսուլիտէ պաղլար, վէ Պրանսըղ վէ Ննիլի վէ էճղալար, սոլֆաթօնուէն էն ալէա ճինսի, եհրի վէ էճնէպի մա տէն սուլարը, ֆօթօկաֆճըլար իշիւն թէրքիպաթը քիմեէվիյէ, Պոլտօ չարապլարը, գօնեաթլար, էնվաթի իշիլիէր, պօղուլու սապուշար, նէ ֆիս բուտրա, օ տը Գօլօնէր, տաչսուլարը, տիւղկի նլիւքլէր, վէ ըս բէշարլար իլէ քիմեախանէ լէրէ մախսուս ճամ գապլար վէ ալաթ ու է տէվաթ մէվճուտ օլուպ, թօրտան վէ բէրաքէնտէ ֆիրուլիթ օլո նուր : Բէզալիք մէջքիւր տիւքքիտա մուալէնէլի թըպոլիյէ տախի իճ իս օլուշուպ, պուշու մախսուս օտալար վար տըր կէճէլէր աչղ տըր : Զէյլ—Պիլճիւմէ էճղա վէ էսթաամըղըն էն ալէա ճինսիտէն օլտու ղուշու վէ բէք էնվէն ֆիլաթլա սաթըլտըղընը Տօղթօր էֆէտիլէրէ վէ իաղաթլու էնալիյէ իւն ու պէյան իաէրիլ :

ԼԱՐՈՒՍԵՆՉ

ԱՊԱՀՈՎԱՊՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԴԻԳԵՄ ՀՐԳԵՀԻ

ՀԻՄՆԵԱԼ 1837

Կեդրոնատեղի՝ 48, Մէն.Մառ.ք փողոց, Բաքի
Իրաւագլուխ, Է. 000,000 Վճարեալ ֆւանդներն իբր 30,000,000

Աւելի շնորհակտեղութեանց համար գլխիկ ի գրասենտայ ընդհանուր գործա-
կարութեան, Ղալաթի, Մանուկտիլէ փողոց, թիւ 2, ձեռնմեան լաւն, Գաման-
տոյի վանդային գիմաց :

Ընդհանուր գործածակալք բովանդակ թուրքիոյ և Յունաստանի
ՍիՊՕՆ ԲԱՅՈՒՆԵՆՆԻ

ընտանիք և մանր ու խոշոր տղաքներով միա-
տեղ, և ահա կունենանք հարսին կողմանէ հը-
րաւիրեալներուն թիւը :

Փեսին կողմանէ շատ քիչ մարդ կար . Ատուֆ
Բանդալին, իբր ազգական, ուրիշ մարդ չու-
նէր եթէ ոչ քոյր մը, խուլ ու պառաւ հօրա-
քոյր մը, քանի մը հօրաքէնօրդիներ և ասոնց
կիները . ամենը մէկէն տասներկու հօգի . բայց
որովհետեւ իր կնոջ կողմանէ այս թուոյն եռա-
պատիկը մարդ հրաւիրուած էր, բաւական մեծ
սեղան մը պատրաստուած կար :

Ամուսնանք յիշել նաեւ Լէօնտի-Կուան, ուր-
կէց նաւապետը բնաւ չէր զատուեր : Լէօնտի-
Կուա խնջոյքին ներկայ էր, բայց ոչ սեղանին .
սա կեցած էր Պ. տը Վապուրոնի աթոռին ե-
տին, միշտ պատրաստ նաւապետին հրամանե-
րը կատարելու :

Ճաշարանապետն ի ղու ըսած էր . Վապու-
րոնի թէ ինք իր սպասաւորաց թուոյն մէջ բա-
բաւական մարդ ունէր, սպասարկութեան հա-
մար . ծերուկ նաւաղն ուղած չէր թողուլ իր
խածածն, և ըսած էր ճաշարանապետին ,

— Ես կուզեմ որ իմ աշկերտս աթոռիս ե-
տին գտնուի . ապա թէ ոչ՝ էարանիքը ուրիշ
տեղ կ'ընեմ :

Եւ բնականապէս սա պատասխանն առած էր .

մըն էր, արժանի նորա ամուսինը լինելու . դը-
րեթէ վեց ոտնաչափ բարձրութիւն ու վայել-
չակազմ, թորթոշ իրան մը ունէր, առանց
չափազանց դէր լինելու . իր դէմքը հաճելի էր
և զուարթութիւն կարտայայտէր, որ իր բնա-
ւորութեան հիմը կը կազմէր . միշտ կը խըն-
դար, նոյն իսկ երբոր կիներ զինք յանդիմա-
նէր . հոս խնդիրը Կրասուլիէ ընտանիքին բո-
լորովին ներհակն էր . տիկինն էր նախանձոտն
և պարոնն էր պչրասէրը :

Արմիտ շատ տարօրինակ կը գտնէր որ Շու-
շու, — այս էր իր էրկան պզտիկ անուան, —
իրմէն աւելի ուրիշ կանանց հաճելի կըլլար :
Կուզէր ուրեմն զՇուշու ամեն վայրկեան կախ-
ուած տեսնել իր բազուկներէն .

Բայց ժամանակէ մը ի վեր, Շուշու ան-
փոյթ բնավորութիւն մը ունէր, և միշտ պատու-
ուակներ կը գտնար, երբ տիկինը կուզէր որ
զինք պտըտցունէ : Այն ատեն Արմիտ կըսէր
ինքնին թէ էրիկ մարդիկ իրաւ մեծ բաներ
չեն եղեր :

Պ. Տիւղոնոյ միշտ կը խնդար, երբոր կիներ
նախանձորութեան տեսարաններ կ'ընէր . յա-
ճախ իսկ առիթ կը համարէր ասոնք գլխարկն
առնուլ և երթալ պտըտելու այն վանդակա-
պատ դարաստաններն, ծառազարդ և դալա-

ՏԻՇ ԹԱՊԻՊԻ ԺՕՁԷՖ ՆԱԼԲԱՍ

Տիշ Թապիպիլերինն էն մահիրլերինն էն ուղուպ , քէնտիսինն միւրաճաւթ իտէն-լէրն ազ վազըթ զարփընտա չիփարէ-զիր իթմէքլէ պիհազգըն խօշնուտ իթ-միշ օլան ժօզէֆ նալբաս էֆ. Սիրքէ-ճիտէ Թրամվայ ճատտէսինտէ Տուլու-նու Ումուսմիլէ իտարէսի գարշըսընտա 8 նումէրօլը մահալը մախսուստա պու ունմագտա տըր :

Թապիպիլ մուսալիէյն զայէթ մա-հիրանէ պիր սուրէթտէ իմալ էյլէտի-կի տիշլէրն էհվէն ֆիյաթլա ֆիրուսթ իթտիկի կիպի , միւշթէրլէրինն քէ-մալը հիւրմէթ վէ նէզաքէթլէ գապուլ վէ տիշ խասթալըգլարընը հիւսնիւ թէ-տավի իտէրէք , ճիւմլէնին մէմնուհի-լէթիննի գազանմագտա տըր :

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ն Շ Ա Ն Պ Է Ր Պ Է Ռ Ե Ա Ն

Ֆ Ռ Ա Ն Գ Ֆ Օ Ր Թ Ո Ւ Ա Ջ

ՏԷՆԻՋ ՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸ

Սէ մահէ ֆրանգ 0,250,000

Ինթիքաթ ազչէսի ֆրանգ 1,270,000

Մէգքիւր գումբանիւ տէնիլ գաղալարընա գարշը վարօրյարտա վէ կէ-միլէրտէ եիւքլէնիլէն մալլէրի , վէ քէզալիք բօսթա իտարէլէրինն թէսլիմ օլունան միւսէվէրաթ վէ եախօտ պանգնօթ էվրագը զանէթ էհվէնիլէթ վէ սուհուլէթլէ սիկուրթա իտէր :

Պու ճիհէթլէ մէպալիլի քիւլլիլէնի սիկուրթա իտէպիլմէք իչին իշպու գումբանիւ էվրօրյարտա 13 թանէ պիւսիւք սիկուրթա գումբանիւլարըյլա պիրլէմիշ տիր : Պուսլարըն լթէքմիլ սէրմահէ վէ ինթիքաթ ազչէսի 100,000,000 ֆրանգը կէչէր :

էքմիլ Թիւրքիա աճէնթէսի

ՀԱՄՊՈՒՐԿ ՄԻՒՆԻԻ ՊԻՐԼԷՇՄԻՇ

ԵՍՆԿԸՆԱ ԳԱՐՇԸ ՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸ

Սէրմահէ

Ինթիքաթ ազչէսի 1888 Յունիսէ գատար

Սէնէվի իրատ 1888 Յունիսէ գատար

Ֆրանգ 8,000,000

Ֆրանգ 4,817,262

Ֆրանգ 10,069,700

Մէգքիւր գումբանիւլար տէրօղլթօլար վէ խանէլէր վէ անլէր իչինտէ պուլունան մալլէր վէ մօպիլիլարը զանէթ էհվէնիլէթ վէ սուհուլէթլէ, լթէմիլնաթը գալիլէն թահթընտա օլարագ սիկուրթա իտէրլէր :

Իսթանպուլ աճէնթէսի

Իսթանպուլ, Պահճէ-գաբու , Եօրկիտիս խան ԳԱՌՆԻԿ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ

Մալիւմաթ.—Շիրքէթլէրիմիլին Տէրիսատէթ պանքէրլէրի պուլունան ներսէսեան Բէտէր վէ Մախտուու էֆէնտիլէր հիսապը կէօրիւմիւշ , վէ միւտիրիլէթի ումուսիլէ թարաֆընտան թատիլգ օլունուշ հէր կիւնա զարար ու զիեանը լթազմիլնէ լթամալիլէ լթալիմաթ ախզ իլլէմիլլէր տիր :

— 50 —

գեղ հրապարակներ , որոցմէ շատ կը գտնես Բարիկի մէջ , և որք հանգիստ կուտան քեզ ցեխոտ փողոցներէ և կառքերու թաւալման ձայնէն հեռու . այս գարատանները Պ. Տիւ-գոնայի սիրելի վայրերն էին . միշտ հոն կ'եր-թար ժուռ գալու և աչքին ծայրով դիտելու կանացի սիրուն գէմքերը : վասն զի պէտք է խոստովանիլ , որ Շուշու եթէ նախապատուութիւն կընծայէր այս գալարուտ վայրաց , պատ-ճառն այն էր որ ապահով էր հոն գտնելու պղտիկ տիկիլներն աւելի կամ նուազ չնորհա-լից . մանկամարդ սպասուհիք մանաւանդ խու-ռըն բազմութեամբ հոն կը դիմէին պտըտցու-նելու համար իրենց սաները , և Շուշու , որ խրոխտ բնաւորութիւն չունէր , չէր երկնչէր սի-րային ակնարկներ նետելէ անոնց ճերմակ գօգ-նոցներուն և կտաւէ պարզուկ գլխարկներուն վրայ , քթին տակէն երգեր մրմուռով :

Վերագոյն յիշուած կանանց թուոյն վրայ պէտք է աւելցունել նաեւ այլի կին մը , տի-կին Ֆլամպաու , որ քառսուն տարեկան ըլլա-լով՝ արդէն երեք էրիկ հինցուցած էր և դե-րեզման դրած :

Բարձրահասակ կին մըն էր սա , որ շատ բարեսիրտ ըլլալու էր . բայց իր մեղաւոր գէմ-քը քաղցրութիւն և մարգասիրութիւն չէր ար-

— 51 —

տայայտէր ամենեւին . իր սեւ աչերը հրապու-րիչ էին , բայց նայուածքը՝ դաժան և հեգ-նոտ . ձայնը հաստ և խոշոր էր , և երբոր խըն-դար , անկեղծ զուարթութեան մը շեշտերը չէին որ կը լսէիր , այլ ընդերաց խորերէն ե-կող հագի մը խռխուրդ :

Ընթերցողք զարմանան թերեւս որ Սէզա-ուինի բարեկամութեաց շարքին մէջ կը գտնուէր այնպիսի անձնաւորութիւն մը , որուն տարիքը իր տարիքէն շատ մեծ էր և թերեւս մամիկի-նին հաւասար . բայց տիկին Ֆլամպաու , որ միշտ վառաւոր արդուզարդներու ներքեւ կը ներկայանար , ամենէն աւելի հիացած էր Սէ-զաուինի խրոխտ և ճաշակաւոր հագուածքին վրայ . սքանչացման և չնորհաւորական խօս-քեր ուղղած էր նմա իր կիրթ ճաշակին և ազնիւ պաւանձնայատկութեանց համար . ապա շատ անգամներ սքանչացած էր նորա բերնէն լսելով մէկ քանի լատին հեղինակաց անուններ . Փաղաքուշ խօսքերով , որ կին չի բռնուիր ո-րոգայթի մէջ : Ամեն մարդ բերնուց գիտէ Լա Ֆոնդէնի առտիկները , բայց ոչ զոր յուզողու-թիւն կը բերեն անոնք :

Այն ամեն անհատներու վրայ , զորս յիշա-տակեցինք ի վեր անդր , աւելցուցէք նաեւ նաւապետին քանի մը վաղեմի բարեկամներն ,